

# RADA GMINY

RASZYN

05-090 RASZYN, ul. Szkolna 2 A  
pow. pruszkowski, woj. mazowieckie  
tel (022) 701 78 80, 701 78 82

## UCHWAŁA Nr XLVIII/822/05

**Rady Gminy Raszyn  
z dnia 31 marca 2005r.**

**w sprawie: rozpatrzenia wezwania Pana Mieczysława Dziekańskiego z dnia 10 lutego 2005r. do usunięcia naruszenia interesu prawnego w Uchwale Nr XXXVI/623/04 Rady Gminy Raszyn z dnia 21 października 2004r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty, wsi Wypędy, Puchały w dwóch etapach – Etap I (wieś Wypędy) (opubl. Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 316 poz. 10404 z dnia 24 grudnia 2004r.).**

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

### § 1

Po rozpatrzeniu wezwania Pana Mieczysława Dziekańskiego z dnia 10 lutego 2005r. do usunięcia naruszenia interesu prawnego w Uchwale Nr XXXVI/623/04 Rady Gminy Raszyn z dnia 21 października 2004r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty, wsi Wypędy, Puchały w dwóch etapach – Etap I (wieś Wypędy) (opubl. Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 316 poz. 10404 z dnia 24 grudnia 2004r.), **odrzuca się wezwanie.**

### § 2

Uzasadnienie przyjęto zgodnie z załącznikiem nr 1, stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

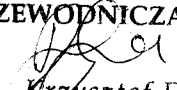
### § 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Raszyn.

### § 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

  
Krzysztof Derdu

**Załącznik nr 1** do uchwały Nr XLVIII/822/05 Rady Gminy Raszyn z dnia 31 marca 2005r. w sprawie: rozpatrzenia wezwania Pana Mieczysława Dziekańskiego z dnia 10 lutego 2005r. do usunięcia naruszenia interesu prawnego w Uchwale Nr XXXVI/623/04 Rady Gminy Raszyn z dnia 21 października 2004r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty, wsi Wypędy, Puchały w dwóch etapach – Etap I (wieś Wypędy) (opubl. Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 316 poz. 10404 z dnia 24 grudnia 2004r.).

Pismem z dnia 10 lutego 2005r., złożonym w dniu 11 lutego 2005r. w Urzędzie Gminy Raszyn (poz. 2562) i w dniu 14 lutego 2005r. w Radzie Gminy Raszyn, Pan Mieczysław Dziekański wezwał Radę Gminy Raszyn do usunięcia naruszenia swojego interesu prawnego w Uchwale Nr XXXVI/623/04 Rady Gminy Raszyn z dnia 21 października 2004r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty, wsi Wypędy, Puchały w dwóch etapach – Etap I (wieś Wypędy) (opubl. Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 316 poz. 10404 z dnia 24 grudnia 2004r.).

Zgodnie z przepisem art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętym przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę do sadu administracyjnego.

W przepisach tych (obu ustępach art. 101) wyrażona została zasada ograniczonego zakresu weryfikacji uchwał i zarządzeń wydawanych przez organy gminy w sprawach z zakresu administracji publicznej, przy czym ograniczenie to odnosi się do podmiotów uprawnionych do wszczynania postępowania sądowego, skoro wydanie orzeczenia przez sąd administracyjny w sprawie, wyłącza już dopuszczalność kolejnych zaskarżeń.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07.03.2003r. sygn. akt III RN 42/02 (OSNP 2004/7/114) *“Wnoszący skargę w trybie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. - w wersji obowiązującej w 2001r.) musi wykazać, że istnieje związek pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją a zaskarżoną uchwałą, polegający na tym, że uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienia albo jako indywidualnego podmiotu, albo też jako członka określonej wspólnoty samorządowej. Przepis art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie daje podstawy do korzystania przez każdego z prawa do wniesienia skargi w interesie publicznym”*.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14.03.2002r. sygn. akt II SA 2503/01 (Lex nr 81964) wskazuje, że: *“Przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 ze zm.) daje legitymację do zaskarżenia uchwały organu gminy do sadu administracyjnego każdemu, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone tą uchwałą. Przesłanką skargi jest naruszenie indywidualnego interesu prawnego skarżącej (...). O istnieniu interesu prawnego stanowią przepisy prawa materialnego powszechnie obowiązującego. Z takich przepisów mogą wynikać konkretne prawa podmiotowe obywateli. Rozpoznając skargę wniesioną w oparciu o wskazany przepis, obowiązkiem Sądu było zbadanie legitymacji procesowej skarżącej przez ustalenie, czy będąca przedmiotem skargi uchwała narusza jej prawem chroniony interes lub uprawnienie. Kwestionowanie uchwały organu gminy w omawianym trybie przysługuje jedynie temu, kto wykaże, że zaskarżonym rozstrzygnięciem został naruszony jego interes prawny lub uprawnienie. W orzecznictwie NSA przyjmuje się, iż “mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy to samo, co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby (por. wyrok NSA z dnia 22 lutego 1984r. I SA 1748/83 niepublikowany)”. Źródłem interesu prawnego lub uprawnienia jest zatem norma prawna ogólna albo też jednostkowa i konkretna. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie*



badając legitymację procesową skarżącej, należało ustalić, w jaki sposób naruszono prawem chroniony interes lub uprawnienie skarżącej.”

Z utrwalonego orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika, że *“Interes prawny w postępowaniu planistycznym ma niewątpliwie właściciel nieruchomości. Interes ten znajduje ochronę w przepisach kodeksu cywilnego. Interesu prawnego nie ma w tym postępowaniu podmiot nie posiadający tytułu prawnego do gruntu, położonego na obszarze objętym projektowanym planem.”* (wyrok NSA z dnia 29.12.1999r. sygn. akt IV SA 1501/99, Lex nr 48196).

Natomiast stosownie do tezy wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 04.09.2001r. sygn. akt II SA 1410/01 (Lex nr 53376) *“Skarżący nie wykazał naruszenia jego interesu prawnego lub uprawnienia polegającego na istnieniu związku między zaskarżoną uchwałą a własną, indywidualną sytuacją prawną. Taki związek musi już obecnie, a nie w przyszłości powodować następstwo w postaci ograniczenia lub pozbawienia konkretnych uprawnień albo nałożenia obowiązków”*.

Z kolei zgodnie z komentarzem *“Zagospodarowanie przestrzenne. Prawo i Praktyka”*, Zygmunt Niewiadomski, Wyd. Municipium, Warszawa 1999, str. 133-134: *“Konstrukcja przepisu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym istotnie rzutuje zatem na legitymację skarżącego. W przeciwieństwie do legitymacji w postępowaniu administracyjnym określonym przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, w którym stroną może być każdy, czyjego interesu prawnego lub uprawnienia dotyczy postępowanie, uprawnionym do wniesienia skargi z art. 101 ustawy o samorządzie gminnym może być jedynie ten podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. Innymi słowy – przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu planistycznym kształtowany jest na innych zasadach aniżeli w postępowaniu administracyjnym regulowanym przepisami k.p.a. W przeciwieństwie do strony w postępowaniu administracyjnym, toczącym się w trybie przepisów k.p.a. wnoszący skargę musi się wykazać nie tylko interesem prawnym lub uprawnieniem. To zaś oznacza, że w postępowaniu kwestionującym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego podmiotowość uczestnika tego postępowania jest kształtowana inaczej niż w postępowaniu administracyjnym, obejmując nie tylko istnienie interesu prawnego lub uprawnienia, ale także naruszenie tego interesu lub uprawnienia.*

Naruszenie interesu lub uprawnienia staje się przesłanką dopuszczalności skargi i otwiera dopiero drogę do jej merytorycznego rozpoznania (oceny). Ocena ta zaś dotyczy rodzaju naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego i w zależności od tego skarga może, ale nie musi być uwzględniona. Obowiązek uwzględnienia skargi na miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego). Obowiązku takiego rada gminy nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie skarżącego, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie – z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym – władztwa planistycznego, w ramach którego rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Wówczas, mimo że naruszony zostaje prawem chroniony interes skarżącego, w szczególności wynikający z uprawnień właścicielskich, nie ma obowiązku uwzględnienia skargi.”

W sprawie sporządzanego projektu *“Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty wsi Wypędy i Puchały”* zapadła Uchwała Nr XXXV/570/04 Rady Gminy Raszyn z dnia 7 października 2004r. w sprawie: *sporządzenia “Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty wsi Wypędy i Puchały” w dwóch etapach.*

Zgodnie z uchwałą Nr XXXV/570/04 przedmiotowy plan zagospodarowania ma być opracowany i uchwalony etapami w ten sposób, iż w pierwszym etapie obejmuje teren określony na mapie w skali 1: 20 000, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały, z wyłączeniem działek nr ewid. 96/2, 96/3, 96/4, 96/5, 96/6, 107/4 i 161/3 we wsi Wypędy, a w drugim etapie – pozostały obszar planu.

Do wyłożonego projektu planu, przed jego etapowaniem, zostało złożonych ok. 130 protestów i zarzutów, w tym przez skarżącego jako właściciela działki nr ew. 96/2.

Przedmiotem wniesionych zarzutów było kwestionowanie przebiegu projektowanej trasy ekspresowej "Salomea-Janki" w projekcie planu, który to projekt zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 4 lit g) ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym został uzgodniony, stosownie do jego zakresu, z właściwym zarządem drogi Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie.

Wskazać przy tym należy, że niezależnie od skarżonego projektu planu uwzględniającego przebieg ww. trasy, faktycznie jej realizacja nastąpi na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (Dz.U. z 2003r. Nr 80 poz. 721 z późn. zm.), zgodnie z którymi "w sprawach dotyczących lokalizacji dróg przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym nie stosuje się" (art. 10). Decyzję o ustaleniu lokalizacji ww. drogi na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad wydawać będzie Wojewoda.

Obszar projektu planu w stosunku do którego brak było zarzutów lub protestów, albo wniesione zarzuty zostały wycofane przez osoby je wnoszące, został objęty uchwałą Rady Gminy Nr XXXV/570/04, a następnie przyjęciem planu uchwałą Nr XXXVI/623/04.

Natomiast zarzuty wniesione przez właścicieli działek nr ew. 96/2, 96/3, 96/4, 96/5, 96/6, objętych II etapem, są przedmiotem dalszego trybu postępowania planistycznego w tej sprawie, włącznie z możliwością w przyszłości zaskarżalności do sądu administracyjnego uchwał Rady Gminy w sprawie rozpatrzenia zarzutów.

Oczekiwanie na zakończenie toczących się postępowań przed sądem administracyjnym, bez możliwości uchwalenia planu dla wydzielonego I etapu, paraliżowałoby miejscowe planowanie przestrzenne i w konsekwencji niweczyłoby ustawowo kształtowane władztwo planistyczne gminy.

W stosunku do terenu objętego II etapem uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie możliwe po rozpatrzeniu wszystkich zarzutów, w tym zarzutu skarżącego, wniesionych w stosunku do terenu objętego II etapem i po wyczerpaniu przewidzianego prawem trybu skargowego do sądów administracyjnych na uchwały rady gminy w sprawie rozpatrzenia zarzutów.

Terminy sesji rady w sprawie rozpatrywania nieuwzględnionych zarzutów i protestów są ustalane sukcesywnie dla różnych projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obejmujących teren Gminy, w zależności od możliwości organizacyjnych organu.

Skarżący nie jest właścicielem podnoszonych w wezwaniu działek nr ew. 96/3, 96/4, 96/5 i 96/6, lecz działki nr ew. 96/2.

Podnieść przy tym należy, iż Pan Mieczysław Dziekański jako właściciel działki nr ew. 96/2 pismem z dnia 07.07.2003r. znak: GPA7322/4/00-03, nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 10 lipca 2003r. tj. przed dniem 11 lipca 2003r., został prawidłowo powiadomiony o terminie wyłożenia projektu przedmiotowego planu do publicznego wglądu.

Powyższe zostało także poprzedzone prawidłowo wykonanymi czynnościami poprzedzającymi, o których mowa w art. 18 ust. 2 pkt 1-5 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym.

Stosownie do art. 18 ust. 2 pkt 13 wójt przedstawił wojewodzie uchwałą Nr XXXVI/623/04 wraz z dokumentacją planistyczną w celu oceny zgodności z prawem.

Wojewoda Mazowiecki jako organ nadzoru nie orzekł w trybie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) o nieważności w całości lub w części przedmiotowej uchwały, potwierdzając prawidłowość prowadzonego postępowania organu w tej sprawie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż skarżący nie jest właścicielem jakiegokolwiek gruntu położonego na terenie objętym zaskarżoną Uchwałą Nr XXXVI/623/04 Rady Gminy Raszyn z dnia 21 października 2004r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sękocin Stary, Sękocin Nowy, Janki, Falenty, wsi Wypędy, Puchały w dwóch etapach – Etap I (wieś

Wypędy) (opubl. Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 316 poz. 10404 z dnia 24 grudnia 2004r.) .

Zatem skarżący nie należy do kręgu podmiotów uprawnionych do uruchomienia procedury zaskarżalności do sądu uchwały przedmiotowej Nr XXXVI/623/04 w trybie określonym w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym.

Ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie naruszają interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego i nie naruszają norm prawa materialnego.

Co prawda, z wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego można założyć, że w wyniku uchwalenia kwestionowanego planu został naruszony interes faktyczny skarżącego, skoro uznaje on, że przyjęte w planie rozwiązania są dla niego niekorzystne, jakkolwiek tak właściwie nie wiadomo jakie rozwiązania skarżący kwestionuje i na czym miałyby polegać ich wadliwość. To jednak nie może być podstawą do skutecznego zakwestionowania spornego planu. Uchwałę organu gminy można bowiem skutecznie zaskarżyć dopiero wówczas, jak wyżej wielokrotnie wskazano, gdy się wykaże naruszenie interesu prawnego. Naruszenie interesu prawnego skarżącego, o jakim mowa w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, to takie naruszenie jego subiektywnie pojmowanego interesu, które obiektywnie polega na nieprzestrzeganiu przez organ norm prawnych powszechnie obowiązujących. Interes prawny powinien wynikać z przepisów prawa materialnego. Jeżeli zatem skarżący nie jest w stanie wskazać naruszenia norm prawa obowiązującego, to działając na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, nie może skutecznie kwestionować uchwały organu gminy.

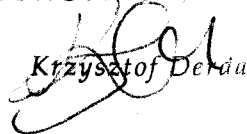
Stosownie do tezy wyroku NSA z dnia 18.09.2003r. sygn. akt II SA 2637/02 (Lex nr 800669) *“Posługiwanie się gramatyczną wykładnią art. 101 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym stwarza niebezpieczeństwo instrumentalnego posługiwania się nim w złej wierze przez podmiot, który nie mając legitymacji strony, mógłby zaskarżyć sprzeczną z prawem uchwałę organu gminy i wskutek oddalenia skargi uniemożliwić wniesienie skargi na tę samą uchwałę przez właściwy podmiot, którego interesy zostały nią w oczywisty sposób naruszone. Interes prawny skarżącego, do którego wprost nawiązuje art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującej sytuację prawną wnoszącego skargę. W orzecznictwie i doktrynie eksponuje się przede wszystkim bezpośrednio, konkretność i realny charakter interesu prawnego strony kształtowanego aktem stosowania prawa materialnego. Przy takim związku należy eliminować sytuacje, w których dopiero kolejne skutki wcześniejszej konkretyzacji normy prawnej w odniesieniu do jednego podmiotu, pośrednio wpływają na sytuację prawną drugiego podmiotu, wynikającą z zastosowania w stosunku do niego innej już normy prawnej”*.

Wezwanie Pana Mieczysława Dziekańskiego z dnia 10.02.2005r. nie zostało poparte stosownymi argumentami mającymi oparcie w dokumentach lub przepisach, skarżący nie poparł też żadnym dowodem akcentowanego naruszenia jego interesu prawnego lub uprawnienia.

Organ uznał także, iż w niniejszej sprawie skarżący nie wykazał, w jaki sposób zaskarżoną uchwałą został naruszony jego interes prawny lub uprawnienie, a to prowadzi do bezspornego wniosku, że Pan Mieczysław Dziekański nie ma legitymacji procesowej do zaskarżenia przedmiotowej uchwały.

W tym stanie faktycznym i prawnym należało odrzucić wniesione przez Pana Mieczysława Dziekańskiego wezwanie z dnia 10 lutego 2005r. jako bezzasadne.

PRZEWODNICZĄCY

  
Krzysztof Dela